

Tisk a informace

Soudní dvůr Evropské unie
TISKOVÁ ZPRÁVA č. 7/10
V Lucemburku dne 21. ledna 2010

Rozsudek ve věci C-546/07
Komise v. Německo

Německo porušilo právo Společenství tím, že omezilo možnost uzavírat smlouvy s polskými podniky o pracích, které se mají provést na jeho území, pouze na své podniky

Takové omezení je diskriminační a nemůže být odůvodněno.

Podle aktu o přistoupení z roku 2003¹ může Německo s cílem čelit vážným narušením svého trhu práce po oznámení Komisi omezit v rámci poskytování služeb pohyb pracovníků vyslaných společnostmi usazenými v Polsku. Toto omezení může být zachováno tak dlouho, dokud Německo uplatňuje národní opatření nebo opatření, která vyplývají z dvoustranných dohod, na volný pohyb polských pracovníků. Uplatňování tohoto omezení však nesmí vést ke zpřísnění podmínek dočasného pohybu pracovníků v rámci nadnárodního poskytování služeb mezi Německem a Polskem v porovnání s podmínkami ke dni podpisu smlouvy o přistoupení (doložka „stand-still“).“

Podle německo-polské dohody z roku 1990² budou pracovní povolení vydána polským pracovníkům vyslaným k dočasnému zaměstnání na základě smluv o dílo mezi polským zaměstnavatelem a „podnikem druhé strany“ (pracovníci na základě smlouvy o dílo) v zásadě bez ohledu na situaci a vývoj na pracovním trhu.

Pokyn přijatý německým Spolkovým úřadem práce o zaměstnávání zahraničních pracovníků z nových členských států Unie zakazuje uzavírání smluv o dílo, umožňujících nabírání zahraniční pracovní síly v okrsku, ve kterém průměrná míra nezaměstnanosti předcházejících šesti měsíců je alespoň o 30 % vyšší než míra nezaměstnanosti pro Německo jako celek. Seznam okrsků, kterých se tento zákaz týká, je aktualizován každé čtvrtletí.

Komise se domnívala, že tento členský stát tím, že brání podnikům z jiných členských států než z Německa, které by chtěly realizovat práce v Německu, uzavírat smlouvy s polskými podniky, pokud podniky z jiných členských států nezaloží dceřinou společnost v Německu, nesplnil povinnosti, které pro něj vyplývají z volného pohybu služeb. Ve své žalobě pro nesplnění povinnosti Komise, podporovaná Polskem, rovněž tvrdí, že Německo porušilo doložku „stand-still“, upravenou ve smlouvě o přistoupení z roku 2003, tím, že rozšířilo regionální omezení přístupu na pracovní trh.

K omezení uzavírat smlouvy o dílo

Soudní dvůr nejprve připomněl, že volný pohyb služeb předpokládá zejména odstranění jakékoli diskriminace vůči poskytovateli služeb z důvodu jeho státní příslušnosti nebo okolnosti, že je usazen

¹ Akt o podmínkách přistoupení České republiky, Estonské republiky, Kyprské republiky, Lotyšské republiky, Litevské republiky, Maďarské republiky, Republiky Malta, Polské republiky, Republiky Slovinsko a Slovenské republiky a o úpravách smluv, na nichž je založena Evropská unie (Úř. věst. 2003, L 236, s. 33).

² Dohoda mezi vládou Spolkové republiky Německo a vládou Polské republiky ze dne 31. ledna 1990 o vysílání pracovníků polských podniků pro provádění smluv o dílo, ve znění ze dne 1. března a 30. dubna 1993 (BGBl. 1993 II, s. 1125).

v jiném členském státě nežli ve státě, ve kterém má být služba poskytnuta. V důsledku toho podmínka, podle které musí podnik vytvořit provozovnu nebo dceřinou společnost ve členském státě, kde je služba poskytována, přímo odporuje volnému pohybu služeb, jelikož znemožňuje soukromým subjektům usazeným v jiných členských státech poskytovat předmětné služby v tomto členském státě.

Dále Soudní dvůr konstatoval, že Německo tím, že vykládá výraz „podnik druhé strany“ uvedený v německo-polské dohodě tak, že zahrnuje pouze německé podniky, zavádí v rozporu se Smlouvou o ES přímou diskriminaci poskytovatelů služeb usazených v jiných členských státech, než je Německo, kteří chtějí uzavřít smlouvu o dílo s polským podnikem a poskytováním služeb Německu mít prospěch z kvóty na polské pracovníky zaručené na základě této dohody.

Soudní dvůr uvedl, že německo-polská dohoda se od přistoupení Polské republiky k Unii týká dvou členských států, takže ustanovení této dohody se mohou použít na vztahy mezi státy pouze za dodržení práva Společenství, zejména pravidel Smlouvy v oblasti volného pohybu služeb.

Soudní dvůr zdůraznil, že diskriminační pravidla mohou být odůvodněna důvody veřejného pořádku, veřejné bezpečnosti a ochrany zdraví. Použití takového odůvodnění nicméně předpokládá skutečné a dostatečně závažné ohrožení, kterým je dotčen základní zájem společnosti.

Německo tím, že se dovolávalo zejména nutnosti zajistit efektivní kontrolu dodržování německo-polské dohody, **neuvedlo žádnou přesvědčivou skutečnost, která může odůvodnit omezení základní svobody.**

K doložce „stand-still“

Soudní dvůr se domníval, **že na okolnost, že po datu podpisu smlouvy o přistoupení byly** do seznamu okrsků, ve kterých smlouvy o dílo na základě německo-polské dohody nejsou dovoleny, **přidány nové okrsky³, nelze nahlížet jako na porušení doložky „stand-still“.**

Více omezující podmínky nejsou totiž vytvořeny v případě, že snížení počtu polských pracovníků, kteří mohou být vysíláni v rámci poskytování služeb do Německa, je prostým důsledkem toho, že doložka, jejíž znění zůstalo shodné, byla po tomto datu použita na faktickou situaci na pracovním trhu, který se vyvíjel. Proto čtvrtletně aktualizovaný seznam okrsků, které podléhají zákazu, má v tomto kontextu čistě deklaratorní charakter a nedošlo ani ke zhoršení právní situace, ani k nepříznivé změně německé správní praxe.

Soudní dvůr poznamenal, že tento výklad je potvrzen účelem těchto doložek „stand-still“, kterým je zabránit tomu, aby členský stát mohl přijmout nová opatření, jejichž cílem nebo následkem by bylo vytvoření více omezujících podmínek, než které platily před datem, od kterého tyto doložky nabyly účinnosti.

UPOZORNĚNÍ: Komise nebo členský stát mohou podat žalobu pro nesplnění povinnosti, namířenou proti členskému státu, který nesplnil své povinnosti vyplývající z práva Unie. Shledá-li Soudní dvůr nesplnění povinnosti, dotýčný členský stát musí co nejdříve zajistit soulad svých předpisů s rozsudkem. Komise může v případě, že se domnívá, že členský stát nezajistil soulad s rozsudkem, zahájit nové řízení, ve kterém požaduje peněžní sankce. V případě, že Komisi nejsou oznámena opatření k provedení směrnice, však může Soudní dvůr na návrh Komise uložit sankce už v prvním rozsudku.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

Úplné znění rozsudku se zveřejňuje na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

³ Jedná se konkrétně o Bremerhaven, Bochum, Dortmund, Duisburg, Essen, Wuppertal, Drážďany, Kolín nad Rýnem, Oberhausen a Recklinghausen.

Kontaktní osoba pro tisk: Balázs Lehoczki ☎ (+352) 4303 5499

Obrazové záznamy z vyhlášení rozsudku jsou k dispozici prostřednictvím [Europe by Satellite](#)

☎ (+32) 2 2964106